

עבודת השם

פרשת "ויאלק"

פעמים עד שהגיע היום המוגבל הוא היום האחרון של השנה ובבוקר בא המלך עם הפקידים הגבוהים לברוק את הסחורה שהיא הנשמה היקרה עם הגוף יחד וסוף סוף אנחנו בני אדם ולא יצדק לפניך כל חי. וכבר קיבלנו התורה בהרסיני ואחרי כן שלח לנו הקדוש ברוך הוא את הנביאים והזהירונו חכמינו ז"ל גם כן הנמשלים לפקידים הגאמנים לשם, על זה אומר הנביא הושע "קחו עמכם דברים ושובו אל השם יעוֹזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו", וידוע שרוב העברות באים מתוך הפרנסה, מה נאמר ומה נדבר ומה שווה התפילה והצדקה מאחר שהמשא ומתן הוא ברמאות ותחילת דינו של אדם הוא על משא ומתן באמונה ועל זה התחילה הפרשה במילה וילך לומר לך שאין שלטון ביום המוות וקל וחומר ממשוה רבנו כמו שכתוב ויאמר אליהם משה בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא.

וכי משה רבנו עליו השלום לא היה יכול לצאת ולבוא והלא הכתוב אומר לא כהתה עינו ולא נס לחה ולא תשש כחו? אלא מרמו לישראל שכשהגיע זמנו של האדם להפטר מן העולם לא ממתניים לו ואין שלטון ביום המוות, לכן ימהר האדם לחזור בתשובה, ולפעמים היצר הרע מפתה את האדם שהוא רשע גדול ומלא עונות וסוגר לו כל הדלתות עד שחס ושלום מתיימש האדם אומר כאשר אבדתי אבדתי וזה איסור גדול כי אין יאוש לישראל חס ושלום ואף שחטא ישראל הוא ואם במקרה חטא וחזר וחטא לא יתיימש מרחמי שמים ושמעתי מפי רבי בן ציון חזן זכר צדיק לברכה.

משל יפה על זה למלך אחד שהיה לו מרשאל מלחמה והיה עובד באמונה ומנצח תמיד וכמה פעמים נפצע ונתרפא ובכל זאת היה נאמן והיה חוזר ונלחם עד שכל גופו נעשה ככברה ובכל זאת היה נאמן למלך. אבל סוף סוף נמצא יצר הרע בעולם והנה פעם אחת מרד במלך ויצא דינו לתלייה, וילך המארשל לעורך-דין שלו להתיעץ עמו. ויאמר לו העורך דיין: אל תפחד כי קודם שיהרגוהו יאמרו לו שיבקש בקשה אחת והם ימלאו את בקשתו, ואמר לו שלא ישאל שום דבר אלא רק יבקש לראות את פני המלך, וכשיבוא לפני המלך יסיר את כל בגדיו ויראה לו את כל גופו המלא חבורות ופצעים ויבכה ויתחנן לפניו ויאמר לו אדוני המלך הגוף הזה נעשה כבר ככברה והכל בעבורך, כי מסרתי את עצמי כמה פעמים למיתה ולהריגה משונה בעבורך וכיוצא מאלו הדברים, המלך בעצמו רחמן ובוודאי ימחול לו, וכן עשה המארשל, והמלך נתן לו חנינה. אבל לא עבר חודש ימים והנה שוב מרד במלכו ויאמרו כל הפקידים,

"וילך, משה; וידבר את-הדברים האלה, אל-כל-ישראל." (וילך לא-א) וילך משה איפה היה ולאן הלך? הלא היה לפני כל-ישראל ומה פרוש וילך? היה צריך לומר ויאמר משה או וידבר משה אלא מובן מה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה אין שלטון ביום המוות קל וחומר ממשוה רבנו עליו השלום רבן של כל ישראל ואבי הנביאים כשהגיע יום פטירתו של האדם אומרים לו וילך. וזה מראה לנו קודם יום הכיפורים מוסר גדול, מה אנחנו מה חיינו רימה תולעה בחיים חיותנו וכל שכן אחר מותנו אל יפתה היצר הרע את האדם שהעולם הפקר או טבע ולא כאותם הטיפשים האומרים מי הלך ובא ומי ראה שיש עולם אחר כי אחר שהוא מת ישליכוהו לאשפה, אבל כשהגיע שעת גסיסתו כבר הוא מודה ומתחרט מהמראות המשונות שהוא רואה ומהסבל הנורא שהוא סובל ועל זה אומר לנו הושע הנביא קחו עמכם דברים ושוב אל השם.

כלומר על עצמכם ושובו בתשובה מכיוון שהגיע יום הכיפורים ואין אדם יודע מה יהיה דינו ובשביל זה מרעישה התורה הרבה על יום ראש השנה ויום הכיפורים שכל אחד יתקן מעשיו ויחזור בתשובה ולא תאבד שום נפש מישראל חס ושלום, והמגיד מדובנא עליו השלום הביא משל קטן שיום הכיפורים הוא יום תשלום המלאכה. משל למלך אחד שהביא כמה פועלים ונתן להם סחורה יקרה וסיכם אתם שיעשו לו רהיטים ממינים אלו ואלו וציווה כמה פעמים שישגיחו על העבודה שלא יקלקלו את סחורה ולא תלך לאיבוד, אחרי שמסר להם את הסחורה ופטרם מלפניו שלח פקידים גבוהים להזהירם שיש להם זמן שנה אחת כדי לגמור את העבודה ושיפקחו עיניהם ביותר על העבודה מפני שבגמר המלאכה, המלך בעצמו יבוא ויבדוק ואם חס ושלום יהיה איזה קלקול קטן דמם בראשם. וכן שלח פקידים יותר קטנים כמה וכמה

18:05	כניסת השבת
19:03	צאת השבת
18:26	שקיעה
19:38	ה. תם
6:40	הנץ

הפטרה: "ישופה ישראל"

האישה והילדים לפני המלך והתחילו לצעוק ולבכות - הקטנים יאמרו: "אדוני המלך אנחנו רוצים את אבא אנחנו רוצים את אבא וצעקו ובכו בקול גדול, ואמרו לו רחם עלינו כי מלך רחמן אתה, ואשתו התחילה לצעוק אדוני המלך עברך חטא ומתחרט חרטה נמורה ועוד לא ישוב לכסלה", ועוד דברה דברים המרככים לבו של אדם, ושוב חנן אותו המלך וניצל ממות.

וזה שאנחנו אומרים בסליחות אבינו מלכנו חטאנו לפניך רחם עלינו כי שמך נקרא עלינו וגופנו רצוף ושביר מפני שאנחנו ישראל כי מדוע כולם שונאים אותנו והורגים בנו, מפני ששמך נקרא עלינו ופעם אנחנו אומרים עשה למען אברהם יצחק ויעקב וכן מזכירים את כל הצדיקים ופעם אנחנו אומרים עשה למען תינוקות של בית-רבן שלא חטאו ופעם אנחנו אומרים עשה למען יתומים ואלמנות וכיוצא בזה לכן אין ייאוש בעולם ייאוש מראה על קטני אמה ובטחון בשם יתברך. (אהבת חיים)

שבפעם זו בוודאי המארשל הזה יהרג וישמחו על זה שמחה גדולה. ושוב הלך להתייעץ עם העורך-דין שלו, ושאל ממנו האם יש לך תמונת אביך בבית? אמר לו כן, אמר לו אם כך, הרי זה טוב מאוד כי אביך היה איש נאמן למלך עד יום מותו ולכן זאת עשה קח את תמונת אביך ולך לפני המלך ותבכה ותתחנן לפניו ותאמר לו עשה למען אבי, אשר הלך באמונה עמך במשך כלי-ימיו, עשה למען אבי כי אני הייתי שיכור ולא ידעתי מה שעשיתי וכן עשה המארשל והמלך שראה את תמונת אביו והזכיר את שמו של אביו כמה פעמים ריחם עליו בזכות אביו ונתן לו חנינה. אבל עוד לא עבר חודש ימים והנה שוב מרד במלכו כי היצר הרע נתגבר ואפילו שהוא מכניס עצמו בסכנה כי כך דרכו של היצר הרע רחמנא ליצלן, ובפעם זו אמרו כולם שבוודאי ייהרג ולא תנתן לו עוד חנינה. אבל העורך דין נתן לו עצה ואמר לו: מחר בבוקר תשלח את אשתך ובניך הקטנים לפני המלך והם יבכו ויצעקו לפני המלך, וכן עשה המארשל וכאשר באו

פינת ההלכות
"הלכות מילה בשבת"
 ע"פ ילקוט יוסף כרך ד.

ד. עד אחד נאמן לומר שתינוק זה נולד בשבת, ומלין על פי עדותו בשבת. וכן ניתן לסמוך על אחות בית החולים (המלידת) האומרת שהתינוק נולד בשבת. (ילקוט יוסף שבת כרך ד' עמוד שיח)

ה. מה שמילה רוחה שבת הוא דווקא לעניין המילה עצמה, אבל לא לעניין מכשירי המצודה, כלומר, אם יש צורך להעביר את התינוק ברכב אצל המוהל, או שהמוהל אינו יכול לבצע את המצודה אלא אם כן יסיעוהו ברכב בשבת, וכדומה, כל אלה הם רק מכשירי מילה, ואסור לעשותם בשבת. (ילקוט יוסף שבת כרך ד' עמוד שיח)

ו. אסור בהחלט לצלם ולהסריט בשבת את מהלך עשיית הברית, שזהו גרוע יותר ממכשירי מילה, שבוודאי גם בלא הצילום המילה יכולה להיעשות במילואה. (וראה עוד בסעיף הבא). [ילקוט יוסף שבת כרך ד' עמוד שיח]

סיפור בהמשכים
"ראוי לעושר" חלק א.

סבל ודוחק היו מנת חלקו של ר' פינחס. חנות המכולת הקטנה שהחזיק, ובה השקיע את כל הונו ומרצו, לא הניבה רווחים. להפך, מרובה הייתה ההוצאה על ההכנסה, הפסדיו הצטברו והלכו, וחובותיו תפחו. זמן רב התרגלו ילדיו למחסור, ואף אשתו קיבלה את הדין באהבה. אולם השנים עברו, המשפחה גדלה, והמצב נעשה בלתי-נסבל. "באו מים עד נפש. עד כמה נוכל אני והילדים לשאת את חרפת העוני?", החלה האישה לעורר את בעלה לעשות משהו. ר' פינחס נשא את עינו לשמים, כמתכוון ללשון הפסוק "מאין יבוא עזרי, עזרי מעם ה'". ולפתע עלה בדעתו כי אכן רק לברכת שמים הוא זקוק, שהלוא חנות יש לו... לא-הרחק מהיישוב שבו התגורר שכנה העיירה קרסטור, שבה ישב רבי ישעיה שטיינר, הנודע בכינויו ר' ישעיל'ה קרסטטיר. סיפורי מופת שנקשרו בשמו היו שם-דבר בכל הסביבה. כעת החליט ר' פינחס לצעוד בדרך העולה לקרסטור, לחלות את פני הצדיק, אולי ירעיף עליו את ברכותיו ויתפלל להצלחתו. החמימות המיוחדת שבה נתקבל אצל הצדיק הותירה את ר' פינחס נבון מעט. הוא החל לתאר את מצבו, וחש כי הצדיק עוטר באהבה, ומאזין לו רוב-קשב. כשסיים, הרים רבי ישעיל'ה את ראשו, ואמר: "ר' פינחס בני, עזוב את העבודה בחנות ולך להתפרנס מתיווך דירות וקרקעות. ה' יהיה בעזרך".... ר' פינחס עמד מופתע. מעולם לא עסק בתיווך ואין לו שום מושג בתחום זה. אך הוא ידע שאין להקשות על דברי הצדיק. הוא יצא מהחדר ושב אל ביתו. לא עבר זמן רב ושמו של ר' פינחס נודע כסוחר נדל"ן מצליח. מיד לאחר שובו מקרסטור סגר את המכולת והחל לעסוק בתיווך בתים וקרקעות. בכל עסקה שעשה האירה לו ההצלחה פנים, ור' פינחס העני נהפך לעשיר מופלג ועתיר נכסים. אשתו וילדיו היו עכשיו מטופחים ולבושים היטב, וגם ביתו השתנה לבלי-הכר. כשחלפה שנה מאז קיבל את ברכת הצדיק החליט ר' פינחס לעלות שוב לקרסטור ולהביע את תודתו. הפעם בא ישוב בכרכרה מכובדת, רתומה לסוסים אבירים, ועגלון צמוד הממתין להוראותיו. "באתי להביע את תודתי העמוקה על הברכה שבירכני", אמר ר' פינחס לצדיק. "ברוך ה', מאז עשיתי כעצתו נהפכתי לעשיר גדול". הצדיק הביט בו בעיניים מאירות ושאל: "וצדקה אתה נותן?". לרגע התכרכמו פני האישי, אך מיד ענה: "ודאי. מעודי הפרשתי צדקה לעניים". שתק ר' פינחס רגע והוסיף: "אבל, רבי, דבר אחד אכן מציק לי מאוד. אינני יכול לסבול את הצביעות שרבים נוהגים בה. כשהייתי עני וחסר-כול, מעטים היו ידידיי... ההמשך ב"ה בעלון הבא!"

עלון זה לעילוי נשמת!

ברוך עובדיה בן שרה	יגאל יוכפז בן שושנה
שרה בת סלמה	שלום בן משה
אסתר בת חנה	שלום בן אברהם
ציון עובדיה בן רחל	יחזקאל אליהו בן סמרה
נעמי לקס בת אסתר	יעקב לקס בן אסתר
רחל עובדיה בת אסתר	רבקה בת כאוגו וחנניה
שלמה בן אליהו ושרה	אברהם דמתי בן אסתר
דוד שורנזון בן חוה	יוסף צברי בן אהרון

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.
 המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית:
 יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat.aseem@gmail.com
 כמו כן ניתן להוריד את העלון באתרי לדעת, דרשו, ועוד..